

[Hans Nielsen.]

den nævnte Formand en Løn af mellem 7 000 og 8 000 Kr., saa man kan jo nok sige, at Bladet ligesom andre Blade har overdrevet.

Jeg kunde i denne Forbindelse ogsaa gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvis Tale skæmmedes af den Udtalelse, at vi Socialdemokrater jo nok forstod at hygge os ved Banker og Selskaber. (*Christmas Møller*: Det har jeg ikke sagt!). Jo, det ærede Medlem kan blot læse sin Tale i Rigsdagstidende, saa vil han se, det staar der. Jeg vilde ikke have sagt noget til det, hvis det var første Gang, det ærede Medlem varierede dette Tema, men det er sket en Gang før, og derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, der er Formand for et stort Parti, at en Agitation, der drives paa den her anførte Maade, kan man naturligvis ikke hindre visse Mennesker i at drive, men en politisk Fører kan dog lade sin Underkorporal i bageste Række fremsætte den Slags Udtalelser, hvis det absolut er nødvendigt, at de skal fremsættes, det behøver jo ikke at være selve Partiets Formand. Hovedindholdet af denne Arbejders Bemærkninger om sin Afstemning paa Valgdagen er altsaa, at han er misfornøjet med Venstre, fordi Partiet stadig forfølger de smaa i Samfundet og kræver Nedskæringer hos de smaa, men ikke hos de store. Det er jo ogsaa i fuld Overensstemmelse med Venstres Politik, saaledes som vi har hørt den skildret i disse Dage. Jeg vil blot minde om de Udtalelser, som er fremsat først af Hr. Tvedegaard og senere i Gaar af det ærede Medlem Hr. Holstein her i Folketinget. Det var jo en Anraabelse til Arbejdsgiverne om endelig at tage fat paa nu at gennemføre en Nedskæring af Arbejdernes Løn. En Proprietær Mygind, som ikke hører til de Konservatives bedste Elementer ... (*Christmas Møller*: Han er Venstremand!). Er han Venstremand? Det kunde jeg i alle Tilfælde ikke høre den Aften, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og jeg var sammen med ham ude i Fredensborg, for dør afstraffede han jo det ærede Medlem, som man afstraffer et Tyende. (*Christmas Møller*: Ja, men han er blevet Venstremand!). Det kan jeg ikke vide. Ved den nævnte Lejlighed præsenterede han sig som Konservativ, og han er nu en flittig Medarbejder ved den konservative Presse. Han har for nogle Dage siden skrevet en Artikel i „Berlingske Tidende“, som jeg med den højtærede Formands Tilalelse gerne vil oplæse nogle Linier af. Det hedder i denne Artikel, som er rettet til Direktør Benny Dessau, Tuborg Fabrikker,

„at det vil være af vital Interesse for Landbruget, at Industrien nu for Alvor holder fast ved Kravet om 20 Procent Lønnedsættelse, saaledes at den af Landbruget saa paakrævede Tilpasning kan faa den Tilslutning fra indflydelsesrig Side, uden hvilken den ikke kan gennemføres. Vi er Gang paa Gang blevet skuffet af daarlige Forlig, men ser nu frem til Deres værdifulde Indsats for gennem Pressen og andre Veje at faa den offentlige Mening drejet i den rigtige Retning.“

Se, det er jo saadan Pisken paa Nakken, kan man næsten sige, af Industriens Folk, ene og alene med det Formaal nu endelig at faa gennemtruffet en stor Konflikt, naar Forhandlingerne mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne begynder om nogle Maaneder — ene og alene for at komme de Smaakaarsfolk til Livs, disse Smaakaarsfolk, som vækker saa megen Uvillie hos mange af Venstres menige Vælgere.

Det ærede Medlem Hr. Christiani var inde paa det samme Tema forleden Dag, og jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem, fordi han i Modsætning til adskillige andre, der taler om den Slags Spørgsmaal, dog i alle Tilfælde holdt sin Tale i en urban Tone og ikke lod sig henrive til, skal vi sige, ubeherskede Angreb paa Arbejderne. Det ærede Medlem lokkede for Arbejderne, og naar jeg tænker paa det ærede Medlem, som han stod her paa Talerstolen saa fredsæl forleden Aften, kommer jeg til at tænke paa et gammelt smukt Maleri, hvor man ser en jydsk Bondemand, der skal fange sin Kvie. Kvien har slidt sig løs og staar i Havremarken, og saa kommer Bondemanden med Tøjret paa Ryggen og siger „Kip, Kip“ med den anden Haand for at faa Fingre i den. Saaledes kommer det ærede Medlem Hr. Christiani nu til Arbejderne med Lænken forsigtigt skjult paa Ryggen og inviterer os til en saadan elskværdig fredelig Nedskæring af Arbejdslønningerne paa 20 pCt. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at jeg tror ikke, der er nogen Vej frem i det Spørgsmaal paa det Grundlag, som det ærede Medlem her skitserer. Det ærede Medlem vilde lokke os med at sige: Saa snart I er gaaet ind paa disse 20 pCt.s Lønneds-kæring, kan I være ganske rolige; der vil ikke ske jer det fjerneste ondt, thi øjeblikkelig vil Prisniveauet falde, saa snart vi blot har faaet de 20 pCt.s Lønneds-kæring. Det er naturligvis fagre Ord og gyldne Løfter, men Arbejderklassen har en sørgelig Erfaring i saa Henseende. Vi husker de store Lønned-